

[Lasse Budtz]

lede også bare andet, for det er efter vort eget forslag, at udvalget nedsættes. Men vi mangler anvisninger på, hvordan folketingsflertallets holdninger og forslag kan føres ud i livet, bl.a. gennem FN, hvor en del af arbejdet jo helt givet må gøres.

At der også må forhandles med NATO, fastslår jeg gerne nok engang. Dyvigrapporten er et velskrevet katalog over velkendte synspunkter og holdninger, men den mangler anvisninger på, hvordan vi kan komme videre med den politik, som er flertallets her i folketinget. Der står heller ikke noget om alle de andre ting, der er med til at skabe et lands sikkerhedspolitik, de indre sociale forhold f.eks., økonomiens styrke eller mangel på samme, landets stabilitet eller forholdet til udviklingslandene, som vi betragter som en vigtig del af sikkerhedspolitikken, og som i højeste grad har noget med arbejdet i FN at gøre. Men man erkender dog, at alliancens afhængighed af atomvåben er blevet uantageligt stor, og man nærmer sig forsigtigt spørgsmålet om, hvad man kalder en sen brug af atomvåben. I et ganske anseligt omfang vil en del af arbejdet for at nå de mål, der er anvist i 3. maj-dagsordenen, naturligt begynde i FN, men naturligvis må vi hele tiden orientere NATO og orientere os i NATO.

Et positivt træk ved rapporten er, at man helt korrekt finder det vigtigt, at hvert enkelt land er med til at føre en dialog med modparten eller den eller de lande, som opfattes som modparten af nogle. Dette har socialdemokratiet som bekendt hele tiden ment. En del af denne dialog kan føres i FN.

Der vil senere blive rig lejlighed til at diskutere rapporten, og vi vil som sagt gå ind i denne debat og dialog om rapporten med åbenhed og en positiv holdning. Vi vil ved denne lejlighed appellere til regeringen om at føre en aktiv FN-politik, ikke mindst til støtte for afspænding og nedrustning, og som en konsekvens heraf skal jeg på socialdemokratiets vegne tillade mig at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til sammen med andre nordiske og europæiske lande at føre en aktiv politik i FN og andre relevante internationale organisationer, der forstærker bestræbelserne for afspænding og

nedrustning – først og fremmest på atomvåbenens område.

I den forbindelse understreges dagsordenen af 3. maj.

Folketinget pålægger desuden regeringen at arbejde for en udligning af skellet mellem den rige og den fattige verden.

Folketinget beslutter at nedsætte et særligt udvalg på 17 medlemmer og stedfortrædere til at behandle foranstående og øvrige elementer, der indgår i regeringens redegørelse om dansk sikkerhedspolitik.

Folketinget går derefter over til næste sag på dagsordenen.«

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i debatten.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg vil gerne stille hr. Lasse Budtz et spørgsmål allerede på nuværende tidspunkt, for det er efter min vurdering meget afgørende for den videre debat og dens forløb. Hr. Lasse Budtz' og socialdemokratiets dagsorden kunne jeg ikke forstå anderledes, end at den indeholder en reel accept af det, der skete i forbindelse med regeringens beslutning om at trodse det flertal i det udenrigspolitiske nævn, som gav et klart råd om at undlade at stemme til resolutionen mod først at bruge atomvåben.

Der står jo i den af hr. Lasse Budtz foreslåede dagsorden intet som helst, ikke engang en formulering af, at det, regeringen gjorde, var principielt forkert, og da slet ikke det, som der burde stå, nemlig et pålæg til regeringen om at ændre stemmeafgivningen. Desværre har jeg nok opfattet det korrekt, men jeg vil gerne spørge hr. Lasse Budtz, for jeg synes, det er meget vigtigt for udviklingen af denne debat, at det står klart, på hvilket grundlag den dagsorden hviler, som socialdemokratiet har foreslået.

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Jeg vil anbefale hr. Albrechtsen at læse referatet af min tale i fortrykket, når det foreligger om relativ kort tid.